

[Indenrigsministeren.]

er i Gang med at indsamle nødvendige Materialer, som kan bruges ved Revisionen af hele denne Lovgivning.

Endelig var det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen, ligeledes for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, inde paa Spørgsmaalet om tvungen Boligrativering. Mon ikke det er et af de Spørgsmaal, om hvilke man kan sige, at det i visse Ører lyder dejligt, men det duer ikke. Efter min Mening klæber der mange og store Ulemper ved en Ordning i den antydede Retning. Jeg kan ikke se anderledes paa det, end at man ved at gennemføre en saadan Ordning vilde skabe utaaelige Tilstande baade for de nye og de gamle Lejere i de Lejligheder, som saadan skulde deles, og jeg tvivler ikke paa, at Ulemperne vilde blive størst for de nye Lejere. Jeg vil derfor ikke kunne give Tanken Tilslutning.

Det ærede Medlem Hr. Mogens Fog har omtalt et eventuelt Nybyggeri paa Maglekildevej paa Frederiksberg og karakteriserede dette som værende Luksusbyggeri. Om det er Luksusbyggeri, ved jeg ikke, da jeg ikke har været præsenteret for Planerne. Saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, foreligger saadanne Planer heller ikke, idet man, efter hvad jeg har kunnet faa at vide, egentlig kun staar paa det, man kalder Byggeplansstadiet med Hensyn til det omtalte Byggeri. Om man saa til sin Tid vil søge Statsstøtte, ved jeg heller ikke, men sker det, maa man naturligvis se paa Sagen og tage Stilling til Andragendet. Skulde Byggeriet være af en saadan Art, at det kan karakteriseres som Luksusbyggeri, vil der ikke være nogen Mulighed for at faa Støtte til det, og saa vidt mig bekendt vil der heller ikke være Mulighed for at faa Materiale til det, idet Byggenævnet næppe vil bevilge noget saadant.

Det ærede Medlem Hr. Alfred Andersen har rettet Spørgsmaal til mig angaaende Fjernelse af Bunkers og Dækningsgrave. Hvad de sidste angaar, vil der nu blive givet Tilladelse til, at de kan sløjfes. Hvad Bunkers angaar, er Spørgsmaalet noget vanskeligere. Jeg erkender, at det vilde være rart af mange Grunde, hvis man kunde skride til Fjernelse af disse Indretninger nu straks, men helt velbetænkt vil det næppe være i Øjeblikket. Ingen kender Fremtiden, og ingen ved, hvad vi kan faa Brug for, heller ikke i den nærmeste Del af den. Der vil imidlertid nu blive nedsat en Kommission til Overvejelse af Civilbefolkningens Beskyttelse under Krig. Den vil naturligt komme til at beskæftige sig ogsaa med de her nævnte Ting, og det vil forment-

lig være rimeligt at vente og se denne Kommissions Indstilling, inden man tager endelig Stilling til Spørgsmaalet. Indtil da vil man følge den Praksis, man hidtil har fulgt: at tillade Sløjfning af Bunkers, hvis disse ligger i Vejen for absolut nødvendigt Byggeri, eller hvis de er til afgørende Gene paa andre Punkter.

Flere ærede Medlemmer, bl. a. det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, Hr. Edvard Sørensen og Hr. Christmas Møller, har været inde paa Spørgsmaalet om Decentralisation i det offentlige Styre. Noget saadant har i allerhøjeste Grad min Interesse, men jeg skal dog sige, at jeg tror, det ligger saadan, at det er et af de Problemer, det er noget nemmere at tale om end egentlig at gennemføre en endelig Ordning af. Jeg er enig i, at mange, mange Sager vil kunne afgøres bedre og navnlig hurtigere ude i f. Eks. Kommunalraadene, end de vil kunne afgøres inde i Centraladministrationen. Man har derude Tingene paa nærmere Hold, og man har derfor i Regelen et større og mere indgaaende Kendskab til dem. Men nægtes kan det jo ikke, at Decentralisation kan skabe en vis Uensartethed i Afgørelserne, der kan give det hele et Skær af Vilkaarlighed, og det er noget, som man med Rette frygter. Det gamle Ord om Riber Ret og Varde Galge er jo Udtryk for en Tilstand, som man fra alle Sider i Befolkningen finder uønskværdig. Jeg maa altsaa se saadan paa det, at der er meget, der kan tale for, der er ogsaa noget, der kan tale imod Decentralisation, og det maa da blive Opgaven at afveje disse Ting mod hinanden og saa paa den ene eller den anden Maade søge at finde frem til en fornuftig Ordning, og jeg vil for min Part tilslige Medvirken dertil.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh har omtalt Husmødrenes fremragende og dygtige Indsats under Krigen og Betydningen af deres Dygtiggørelse ogsaa fremover. Jeg er enig med ham i disse Betragtninger og ogsaa enig i, at man maa støtte det Dygtiggørelsesarbejde, som er i Gang. Nu vil jeg gøre opmærksom paa, at saadan Støtte jo allerede ydes i Øjeblikket, men det er vistnok rigtigt, at man maa skride til en noget videregaaende Støtte, og at man navnlig maa støtte Forsøgs- og Laboratorievirksomhed. Jeg er ogsaa villig til at gaa ind paa denne Tanke, men Forholdet er jo det, at hvis en saadan Virksomhed virkelig skal gennemføres, maa der Lokaler til, og da saadanne Lokaler ikke kan skaffes uden Byggeri, skal der altsaa ogsaa Byggeri til, og her støder vi igen paa den yderst vanskelige Materialesituation. Naar den bedres,